

Montpeller 25 gener 1945

Estimades Mercè i Maria: contecto a les dues en una missatge
lletre no hi ha diferència ni en l'aspecte, ni en la profeció
ni a les coses - dir a una i altra.

Anem passant aquesta breu i de bona llet més d'una vida.
Si em deixeu anar, la veurem amb resustaria segurament
messa trista. Però passen positiu - se en imaginació en el món de
cos i comprenhem fàcilment que de dins nostre no passen fortiss
entri a joia ni conté massa esperances. El nostre esperit
patirà i, per tant, el cos se'n ressentirà bonic.

No se qui a les dues, en una a les dues lletres, en plantegen
el cos de seguir l'exemple dels ve retornar a respirar als dies
del Filiberto. Seriosament, ho creuen possible? Jo ve que
no cal ni pensar. ho per a un bon gran pesador com
tú que és el germà de la Xita. Hi ha una molta
gent sense gaire història i pot ésser Tolsona fútilment,
però no tot hom i així.

Algú haurà recongut el permís o arribament del
vinger al Marins, a qui sigui, moltes gràcies.

Indirectament - per honor-lo llegir a la persona més -
com - se que Joan Soler entri a punt de fer sortir una
canta edició de l'obra de la poesia d'En Marins. M'ha
sorpres que no m'ho hagi dit directament. Jo miraria si
faig sortir en a França una edició popular. De fins
editor. No com a Frasca, i m'interessa de llegir-les.

Redon, també, sobre el text definitiu de les flors Faut i les
filles de Prun, presentant-los per la seva pròxima resposta.

Aquesta carta, amigues meues, no es proposa més del tornar
un silenci més durador. No farim cap esport a dir, absolutament
egual, però no voldem que pugim pensar ni remotament que
els oblidem. Ja sabem que no dels vixis no és possible més que, al
la terra, l'objecte que els farim no ha ni ve seguir i pariti-
en-se amb el temps. Ja pensu de nos saber si mai els ho
podrem dir fent la seva cura.

Deixo un abraçador a Maris, Seluà i els Pibes. ~~Deu~~
digueu molt fort el seu amic
H.

Maria i Mercè estimades, yo no sé que afegir a lo que
els diuen el meu germà i Maria a mes, tenim tan poques
coses per contar!

Costa negada que algú em diu que a fet un viatge a Bona
lana em fan enveja per que yo no sé que prouaria de prouar
ho fer i un prouar ben creure que un dels principals motius
es el de poder veure a vostres a veure una hora o uns
dies al seu costat ja se que tornar al sanatori em farà
un cop terrible però al mateix temps desitjo tant!
Quan tinc uns dies de depressió i ansietat de tot i però
especialment de Maris em sembla que en lloc me
que trobar millor que entre vostres però unice aquest
gran afecte!

Escriuim i de Mercè que no tinc tanta feina com la Maria
contem força coses vostres i també dels Pibes que son tan pures
són que no escriuen mai em van dir que la Mercedes estava dels
costats com feta Pecos, als bons amics del sanatori i vostres dos
també tot el afecte de la seva amiga Rita

La meua i aquest i feta em prouar meua
com em agrada